

Sygn. akt I C 768/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzena Żywucka

Protokolant: Paulina Kosecka

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa I. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda I. G. kwotę 1.953,59 (jeden tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt trzy 59/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 18 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddała powództwo;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 746,75 (siedemset czterdzieści sześć 75/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwoty: od powoda 929,38 (dziewięćset dwadzieścia dziewięć 38/100) złotych, od pozwanego 345,49 (trzysta czterdzieści pięć 49/100) złotych, tytułem kosztów sądowych.

SSR Marzena Żywucka

Sygn. akt I C 768/17

UZASADNIENIE

Powódka I. G. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 7.208,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 18 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że 17 października 2016 r. doszło do kolizji drogowej, w następstwie której uszkodzeniu uległ pojazd marki B. (...) stanowiący własność powódki. W tym czasie powódka korzystała z ochrony ubezpieczeniowej w ramach umowy autocasco zawartej z pozwanym. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność i w postępowaniu likwidacyjnym wypłacił powódce odszkodowanie w wysokości 3074,20 zł netto. Powyższe odszkodowanie zostało w ocenie powódki rażąco zaniżone. Pozwany zaniżył koszty zakupu części zamiennych oraz robocizny.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany zakwestionował roszczenie pozwu zarówno co do zasady, jak i wysokości. Podniósł zarzut niewykazania wysokości i zakresu szkody oraz znacznego i bezzasadnego zawyżenia szkody w pojeździe powódki. Powódka nie przedstawiła bowiem faktury z tytułu naprawy pojazdu, wobec czego do wyliczenia kosztów naprawy zastosowanie znajdzie § 11 ust. 9 OWU AC, nakazujący ustalenie odszkodowania biorąc za podstawę sposób ustalenia odszkodowania w wariantcie KOSZTORYS, tj. z uwzględnieniem stawki za robociznę w kwocie 74 zł brutto oraz cen części zamiennych dostępnych w ofercie dostawców niezależnych od producenta oraz potrąceniem wartości materiałów lakierniczych o 33%. Przedstawiona przez powódkę kalkulacja naprawy uwzględnia wyłącznie ceny oryginalnych części zamiennych o porównywalnej jakości, podczas gdy wysokość szkody winna zostać ustalona w oparciu o ceny nieoryginalnych części zamiennych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 października 2016 r. doszło do kolizji drogowej, w następstwie której uszkodzeniu uległ samochód marki B. (...) nr rej (...), rok produkcji 2005, należący do powódki.

W czasie zdarzenia powódka korzystała z ochrony ubezpieczeniowej w ramach umowy autocasco zawartej z pozwanym w dniu 8 lutego 2016r., potwierdzonej polisą nr (...).

Zgodnie z § 11 ust. 3 pkt 1 ppkt 1 załącznika nr 1 do Ogólnych Warunków Ubezpieczenia autocasco, stanowiących integralną część umowy ubezpieczenia, ustalenie odszkodowania następuje zgodnie z wybranym wariantem ubezpieczenia, tj. w wariantcie SERWIS na podstawie faktur za naprawę pojazdu, wystawionych przez zakład naprawczy zgodnie ze zweryfikowanym przez (...) S.A. kosztorysem naprawy. Jeżeli pomimo zawarcia umowy w wariantcie SERWIS, naprawa pojazdu nie zostanie udokumentowana fakturami, (...) S.A. ustala odszkodowanie biorąc za podstawę sposób ustalenia odszkodowania w wariantcie KOSZTORYS (§ 11 ust. 9 załącznika nr 1 do Ogólnych Warunków Ubezpieczenia autocasco). Ustalenie odszkodowania w wariantcie KOSZTORYS następuje zaś na podstawie wyceny kosztów naprawy sporządzonej przez (...) S.A. przy użyciu systemu kalkulacji E. lub A..

(dowód: polisa k. 39 – 40, Ogólne Warunki Ubezpieczenia k. 41 – 55, zeznania powódki k. 130 - 131).

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego ustalił należne powodowi odszkodowanie na kwotę 3.781, 27 zł brutto, przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w kwocie 74 zł brutto oraz cen części zamiennych dostępnych w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu oraz potrąceniem wartości materiałów lakierniczych o 33%.

(bezsporne, dowód: kalkulacja naprawy k. 13 – 18, 19, zgłoszenie szkody k. 39 – 40, decyzja k. 56, 57, akta szkody na płycie CD k. 68).

Powódka zleciła dokonanie naprawy pojazdu warsztatowi naprawczemu, jednakże nie dokonano naprawy wszystkich uszkodzeń. Powódka nie otrzymała faktury z tytułu naprawy pojazdu.

(dowód: zeznania powódki k. 130 - 131).

Wartość naprawy pojazdu wynosi 5.734,86 zł, przy zastosowaniu stawki za roboczogodzinę w wysokości 60,60 zł netto oraz cen części alternatywnych jakości Q, które jako jedyne pozwolą na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, oraz z potrąceniem amortyzacyjnym w wysokości 60% części oryginalnych pochodzących od producenta pojazdu.

(dowód: opinia biegłego K. G. – k. 83 – 88, opinia ustana k. 129 – 130).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie należało uwzględnić w części.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana.

Za wiarygodne uznano także inne zgromadzone w aktach sprawy i aktach szkody dokumenty oraz zeznania powoda.

W celu zasięgnięcia wiadomości specjalnych Sąd dopuścił również dowód z opinii biegłego sądowego K. G. z zakresu mechaniki pojazdów na okoliczność ustalenia kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody w oparciu o metodę obraną przez strony na podstawie umowy ubezpieczenia Autocasco. Biegły sporządził opinię zgodnie z określoną tezą dowodową, posługując się powszechnie uznawaną metodą i programem kosztorysowym. Wskazania wymaga, iż obie strony wniosły zarzuty do przedmiotowej opinii. Powódka zarzuciła biegłemu przyjęcie braku ofert w ofercie dostawców niezależnych od producenta pojazdu materiałów lub części, co w konsekwencji doprowadziło do ustalenia cen materiałów i części zamiennych w oryginalnych serwisach, pomniejszonych o współczynnik amortyzacji 60%. Pozwany natomiast podniósł, iż wyliczenie kosztów naprawy winno obejmować części alternatywne typu P. Do zarzutów stron biegły szczegółowo odniósł się w złożonej ustnie opinii uzupełniającej. Wyjaśnił wówczas, iż wystąpienie do dostawców niezależnych o wskazanie cen części zamiennych typu P i Q było zbędne, albowiem system A. – na podstawie którego przedmiotową opinię sporządził – zawiera ceny części wszystkich producentów i sprzedawców. W zakresie zaś zarzutów pozwanego biegły wskazał, iż jedynie zastosowanie części typu Q, jako jedynych z części alternatywnych, pozwoli na dokonanie naprawy pojazdu powódki. Części typu P są częściami o najniższej jakości, skutkiem czego nie pozwolą na dokonanie naprawy z uwzględnieniem parametrów technicznych i bezpieczeństwa pojazdu. W ocenie Sądu opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna, oraz odpowiadała na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych, dlatego też Sąd podzielił wnioski w niej zawarte i przyjął je za własne.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pojazd marki B. (...) nr rej (...) ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie w zakresie autocasco. Bezspornym był również fakt wypłaty powodowi kwoty 3.781, 27 zł brutto. Nie było między nimi sporu także w zakresie metody rozliczenia szkody w pojeździe powódki, która w myśl postanowień OWU obowiązujących w stosunkach między stronami winna być rozliczona jako szkoda częściowa.

Strony pozostawały natomiast w sporze w zakresie sposobu rozliczenia szkody powstałej w pojeździe powódki.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 kc).

Podstawą dochodzenia odszkodowania przez powoda są postanowienia łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco, do której zastosowanie miały zapisy Ogólnych Warunków Ubezpieczenia. Co za tym idzie, zastosowanie muszą mieć jej poszczególne unormowania, które podlegają badaniu jedynie pod względem zgodności z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa.

Zgodnie bowiem z § 11 ust. 6 OWU, Odszkodowanie ustalone w wariantcie SERWIS (...) S.A. wypłaca po przedstawieniu faktur za naprawę pojazdu, wystawionych przez zakład naprawczy (...). Stosownie zaś do § 11 ust. 9 OWU, jeżeli pomimo zawarcia umowy w wariantcie SERWIS naprawa pojazdu nie zostanie udokumentowana fakturami, (...) S.A. ustala odszkodowanie biorąc za podstawę sposób ustalenia odszkodowania w wariantcie KOSZTORYS (...).

Z opinii biegłego w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że koszt naprawy pojazdu wynosił 5.734,86 zł. Kwota ta obliczona została zgodnie z OWU umowy, łączącej strony. Mianowicie przy zastosowaniu stawki za roboczogodzinę w wysokości 60,60 zł netto oraz cen części alternatywnych jakości Q, które jako jedyne pozwolą na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, oraz z potrąceniem amortyzacyjnym w wysokości 60% części oryginalnych pochodzących od

producenta pojazdu. W ocenie sądu w § 11 pkt 5 podpunkt 3 są wymienione dwie równoważne metody ustalania cen części zamiennych (P i Q). Ustalenie cen części przez biegłego jako części Q jest zgodne z OWU.

Skoro pozwany wypłacił powódce dotychczas kwotę 3.781,27 zł, do zapłaty pozostaje kwota 1.953,59 zł.

W konsekwencji na podstawie ww. przepisów, treści zawartej między stronami umowy należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.953,59 zł. (pkt I wyroku).

Na podstawie art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc, art. 14 ust. 1 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) należało zasądzić odsetki ustawowe od zasądzonej kwoty od dnia 18 listopada 2016 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu (pkt. II wyroku).

W pkt III wyroku orzeczono o kosztach procesu w oparciu o art. 100 kpc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc zdanie pierwsze stosunkowo je rozdzielając. Na koszty poniesione przez powoda w łącznej kwocie 2.178 zł składają się: 361 zł – opłaty od pozwu, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz 1.800 zł koszty zastępstwa procesowego. Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 1.834 zł – 34 zł z tytułu opłat skarbowych od pełnomocnictw oraz 1.800 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego. Powódka wygrała proces w 27,10 %, przegrała zaś w 72,90 %. Wskazane wartości procentowe odpowiadają odpowiednio wysokości 590,24 zł kosztów poniesionych przez powódkę oraz 1.336,99 zł kosztów procesu poniesionych przez pozwanego. Ostatecznie na rzecz powoda należało zasądzić od pozwanego różnicę wskazanych kwot, tj. 746,75 zł.

W pkt IV wyroku rozstrzygnięto o kosztów sądowych w oparciu o art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c., nakazując ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 345,49 zł, zaś od powódki kwotę 929,38 zł, tytułem kosztów sądowych tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

SSR Marzena Żywucka